

Кондратенко, Н. Є. Поет і композитор Анатолій Дніпров: “Пишу пісні для співаків, які мають голос”: [живе на Лісовому масиві] // Вісник. - 2003. – берез. (№ 3). - С. 4. Поет і композитор Анатолій Дніпров

Пишу пісні для співаків, які мають голос»

Мешканці Пансіонату ветеранів, праці, що на Лісовому масиві, наприкінці лютого мали чудову нагоду стати глядачами благодійного концерту, влаштованого талановитим творчим подружжям Анатолія Дніпрова та Людмили Рудницької: майже дві години лунали широко відомі та зовсім нові пісні, звучали дотепні інтермедії, митці відповідали на запитання глядачів.

Після концерту наш кореспондент взяв інтерв'ю у А.Дніпрова.

Кор.: Пане Анатолію! Нещодавно Ви стали мешканцем Деснянського району, до того ж одного з наймальовничіших його куточків — Лісового масиву. А яке місце на землі є для Вас найкращим та найдорожчим?

Дніпров: Перш за все маю сказати, що мені подобається Лісовий масив і вулиця Шолом-Алейхема, де ми живемо. Все поруч, не докучає ніякий гамір, бо вікна квартири виходять у двір і ліс під боком.

Багато поїздив по світу, працював на Близькому Сході в Ірані та Іраку, інших країнах Але найкращим місцем для мене залишається рідна Хмельниччина, чудове місто Городок, де я народився.

Кор.: В якому віці Ви усвідомили, що поезія та музика — це та справа, без якої Ваше життя немислиме?

Дніпров: Десь так років у шість. Вся наша багатодітна родина — батьки і п'ятеро дітей були надзвичайно співучими та здібними до музики. Батько працював у військовому

ансамблі пісні і танцю маршала Толбухіна у часи війни. Мама і сестри дуже гарно співали. Першим моїм музичним інструментом у дитинстві була мандоліна, другим — баян, який я правда за два роки впертих репетицій порвав повністю.

І хоча за освітою я — «технар»: закінчив Київський політехнічний інститут і довго працював інженером на нафтодобувних підприємствах, життя моє тісно пов'язане з творчістю. Причому, вірші і музику до своїх пісень лишу сам.

Кор.: З ким із співаків співпрацюєте?

Дніпров: Тільки з тими, хто має голос Це — основний критерій, яким керуюсь, віддаючи свої пісні виконавцям. Мої твори виконують народний артист Радянського Союзу Йосип Кобзон, народні артисти України Фемі Мустафаєв, Олександр

Василенко, Раїса Кириченко, Леонід Сандуленко, молоді виконавці, переможці багатьох фестивалів та конкурсів. Люди це відомі, погодьтесь зі мною, безголосих серед них немає.

Кор.: Сьогодні ми стали глядачами благодійного концерту, який Ви провели на добродійних засадах Це правило чи виключення у Вашому творчому житті?

Дніпров: Це - моє життєве та людське кредо виступати перед ветеранами, вдовами, інвалідами, чорнобильцями безкоштовно. Ці люди віддали державі, суспільству все, що могли, тож і я маю завдячувати їм тим же, даруючи свою творчість. Коли чую їх щирі оплески, бачу радість на обличчях, а іноді і сльози на очах, відчуваю тісний контакт, взаєморозуміння і вдячність — то найдорожче для мене. Хіба можна виміряти це якимось грошовим еквівалентом?

Кор.: Деснянському району виповнилося 15 років і він поки що не має свого пісенного гімну або просто гарної пісні Беручи до уваги, що ви тепер — наш мешканець, чи не думали над тим, щоб створити щось на честь району?

Дніпров: Впевнений, що Деснянський район заслуговує на власну музичну «візитну картку». Раз постало таке питання, беру на себе зобов'язання серйозно над цим подумати.

Кор.: Наприкінці нашої розмови, що б Ви побажали нашим читачкам в ці святкові дні?

Дніпров: Вся моя творчість пронизана любов'ю і повагою до жінки. Тож, не порушуючи традиції, щиро зичу всім мешканкам Деснянського району щастя, благополуччя, злетів у коханні.

Інтерв'ю підготувала Ніна Кондратенко